noſter: videtis quia nulli blandit̃: Et ſi ꝯſolatur nos
ꝓmittendo bona ſua: ⁊ cõfirmando ſpem noſtram:
male viuentibus tamē ⁊ contēnentibus verbũ ſuuꝫ:
omnino non parcit. Interroget ſe vnuſq̇ſqꝫ cũ tem/
pus eſt: et videat vbi ſit: et aut perſeueret in bono:
aut mutetur a malo. Sicut em̃ dicit in hoc pſalmo:
Non quicunqꝫ homo: aut quicunqꝫ angelus: ſed

Expoſitio pſalmi.

B
Ibidem. † Et. **D**Eus deorum dominus locutus eſt.
D Loquendo aũt q̇d egit? † Vocauit ter
ram. A ſolis ortu vſqꝫ ad occaſũ.
Qui vocauit terrã a ſolis ortu vſqꝫ ad occaſũ: dñs
Ioh. j. noſter ⁊ ſaluator eſt ieſus chriſtꝰ: Verbũ caro factũ
eſt vt habitaret in nobis. Dominꝰ ergo noſter ieſus
chriſtus deus deoꝝ eſt: quia per ipſũ facta ſunt om/
Ibidem. nia: ⁊ ſine ipſo factũ eſt nihil. Verbũ dei: ſi deus eſt:
vtiqꝫ deus deoꝝ eſt. Utrũ aũt ſit deus: euangeliũ re
Ioh. j. ſpondet: In ṗncipio erat verbũ: ⁊ verbũ erat apud
deũ: et deus erat verbũ. Et ſi omnia per ipſum facta
ſunt: ſicut cõſequenter dicit: ⁊ dij ſi q̇ facti ſunt: ꝑ ip/
ſum facti ſunt. Unus em̃ deus nõ factus: ⁊ verus de/
us ipſe ſolus. Ipſe aũt ſolus deꝰ: pater ⁊ filius ⁊ ſpi
ritusſanctus: vnus deus. Dij ergo quoꝝ deus verus
Pſ. 8j. eſt: q̇ ſunt aut vbi ſunt? Dicit aliꝰ pſ̃. Deus ſtetit in
ſynagoga deoꝝ: in medio aũt deoſ diſcernit. Adhuc
neſcimꝰ: ne forte dij aliq̇ in cęlo congregati ſint: ⁊ in
eoꝝ congregatiõe: Hoc eſt em̃ in ſynagoga ſtetit de
us diſcernere illos. Videte in eodem pſalmo quibuſ
Ibidem. dicat: Ego dixi dij eſtis: ⁊ filij excelſi oẽs. Vos aũt
vt homines moriemini: ⁊ ſicut vnꝰ ex principibꝰ ca/
detis. Manifeſtũ eſt ergo: quia homines dixit deoſ:
ex gratia ſua deificatos: nõ de ſubſtantia ſua natos.
Roma. 4. Ille em̃ iuſtificat: q̇ ꝑ ſemetipſm̃ nõ ex alio iuſtꝰ eſt:
et ille deificat qui per ſeipſm̃ non alterius ꝑticipatio/
ne deus eſt. Qui aũt iuſtificat: ipſe deificat: quia iu/
Ioh. j. ſtificando filios dei facit. Dedit em̃ eis ꝑtãtem filioſ
dei fieri. Si filij dei facti ſumꝰ: et dij facti ſumus: ſed
hoc gratię eſt adoptãtis: nõ naturę generãtis. Uni/
cus em̃ dei filius deus: ⁊ cũ patre vnus deus: domi/
nus ⁊ ſaluator noſter ieſus chriſtꝰ: inprincipio ver/
Ibidem. bum: ⁊ verbum apud deum: verbũ deus: Cęteri qui
fiunt dij: gratia ipſius fiunt: non de ſubſtantia eiꝰ na
ſcunt̃ vt hoc ſint qḋ ille: ſed vt ꝑ beneficiũ ꝑueniant
ad eum: ⁊ ſint cohęredes chriſti. Tanta em̃ charitaſ
eſt in illo hęrede: vt voluerit hr̃e cohęredes. Quis
em̃ auarus homo velit habere cohęredes? Sed ⁊ q̇
inuenit̃ velle: diuidet cum eis hęreditatẽ: minus ha
bens ipſe diuidens qꝫ ſi ſolus poſſideret. Hęreditas
aũt in qua cohęredes chriſti ſumus: non minuit̃ co/
pia poſſeſſorũ: nec fit anguſtior numeroſitate cohę
redũ: ſed tanta eſt multis quanta paucis: tãta ſingu
Ioh. 3. lis quãta omnibꝰ. Videte inquit aplꝰs: q̃lem dile/
ctionẽ nobis dedit deus: vt filij dei vocemur ⁊ ſimꝰ.
Ibidem. Et in alio loco: Dilectiſſimi: filij dei ſumus: ⁊ nondũ
apparuit quid erimus. Ergo ſumus in ſpe: nondum
in re. Scimꝰ aũt inq̇t: quoniã cum apparuerit: ſiſes
ei erimus: quoniã videbimꝰ eũ ſicuti eſt. Unicus ſi/
milis naſcendo: nos ſimiles viuẽdo. Non em̃ ita ſi/
miles vt ille qui hoc eſt quod ille a quo genitus eſt.
Nos em̃ ſimiles nõ ęq̃les: Ille quia eq̃lis: ideo ſimi
lis. Audiamus qui ſint dij facti iuſtificati: q̇a filij dei
dicunt̃: ⁊ dij qui non ſunt dij: q̇bus ille deus deorum
Pſ. 95. terribilis eſt. Dicit em̃ alius pſalmꝰ: Terribilis eſt
ſuꝑ omnes deos. Et q̃ſi q̃reres: q̇s deos: q̃m oẽs
dij gentiũ demonia. Dijs gentiũ demonijs terribi/
lis: dijs a ſe factis filijs: amabilis. Proinde cõfiten
tes maieſtatem dei vtroſqꝫ inuenio: ⁊ demonia con/
feſſa ſunt chriſtũ: ⁊ fideles ꝯfeſſi ſunt chriſtũ. Tu es Matth. j6.
chriſtus filius dei viui: dixit petrus. Scimꝰ qui ſis: Marci. 5.
tu es filius dei: dixerunt demones. Parẽ audio cõ/
feſſionẽ: ſed non parem inuenio dilectionẽ: imo ve/
ro hic dilectionẽ: ibi timorẽ. Quibus ergo amabiliſ:
filij ſunt: q̇bus terribilis: filij non ſunt. Quibus ama
bilis deos illos fecit: quibus terribilis nõ eſſe deos
conuincit. Hi em̃ dij fiunt: illi dij putant̃. Hos deoſ
facit veritas: illos error exiſtimat. Deus ergo deoꝝ
dominꝰ locutus eſt. Locutus eſt m̃ltis modis. Per D Heb. j.
angelos ipſe locutus eſt: per ꝓphetas ipſe locutus
eſt: per os ꝓprium locutus eſt ipſe: ꝑ apoſtolos ſuos
ipſe locutus eſt: ꝑ fideles ſuos ipſe loquit̃: per humi
litatem noſtrã cũ aliquid verum dicimus: ipſe loqui
tur. Videte itaqꝫ loquẽdo multipliciter: multis mo/
dis: per multa vaſa: per multa organa: ipſe tamẽ ſo/
nat vbiqꝫ tangendo: modificãdo: inſpirando. Vide/
te quid egerit. Locutus eſt em̃ ⁊ vocauit terrã. Quã
terrã? An forte africã ꝓpter eos qui dicunt: eccleſia
chriſti pars donati eſt. Solam quidẽ africã non vo/
cauit: ſed ⁊ africam non ſeparauit. Qui em̃ vocauit
terram a ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum: nullas reliquit
partes q̃s non vocauerit in ſua vocatione: ⁊ africam
inuenit. Gaudeat ergo in vnitate: non ſuꝑbiat in di/
uiſione. Bene dicimꝰ: quia vox dei deoꝝ: ⁊ in afri/
cam venit: non in africa remanſit. Vocauit em̃ ter/
ram a ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum. Non eſt vbi late/
ant inſidię hęreticoꝝ: non habent in q̃ ſe vmbra fal/
ſitatis abſcondant. Nec em̃ eſt q̇ ſe abſcondat a calo Pſ. j8.
re eius. Qui terram vocauit: ⁊ totaꝫ terrã vocauit.
Qui terrã vocauit: tantã vocauit quantã fabricauit.
Quid mihi exurgũt pſeudo chriſti ⁊ pſeudo ꝓphe/
tę? Quid eſt qḋ me verbis captioſis illaqueare mo
liuntur dicentes: Ecce hic eſt chriſtus: ecce illic eſt? Matth. 24.
Non audio oſtendentes partes: deus deoꝝ totum
mihi oſtendit: qui vocauit terrã a ſolis ortu vſqꝫ ad
occaſum: totum redemit: partes aũt id eſt calũnian
tes condemnauit. Sed audieramꝰ a ſolis ortu vſqꝫ
ad occaſum vocauit terrã. Unde cępit vocare q̇ vo/
cauit? Et hoc audite. Ex ſion ſpecies deco/ E
ris eius. Certe concordat pſalmus euangelio di/
centi: Per oẽs gentes: incipientibꝰ ab hieruſalẽ. Luce. 24.
Audi per oẽs gentes: vocauit terrã a ſolis ortu vſ
qꝫ ad occaſum. Audi incipiẽtibus ab hieruſalem: ex
ſion ſpecies decoris eius. Ergo vocauit terrã a ſo/
lis ortu vſqꝫ ad occaſum: concordat verbis domini
dicentis: Oportebat chriſtũ pati: ⁊ reſurgere a mor Ibidem.
tuis tertia die: ⁊ pręedicari in nomine eius pęnitenti/
am et remiſſionẽ peccatoꝝ per oẽs gentes. Omnes
em̃ gẽtes ſũt: a ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum. Qḋ vero
ex ſion ſpecies decoris eius: quod inde cępit decus
euangelij eius: qḋ inde annunciari cępit ſpecioſus
forma pre filijs hominũ: concordat verbis domini Pſ. 44.
dicentis: Incipientibus ab hieruſalem. Concinunt Luce. 24.
noua veteribꝰ: vetera nouis. Dicunt adinuicẽ ſera/ Eſa. 6.
phin duo: Sanctus ſanctus ſanctus dominꝰ deus
ſabaoth. Hęc conſonant duo teſtamenta: ⁊ vnam
vocẽ habent duo teſtamenta. Audiat̃ vox cõcinen/
tium teſtamentorum: non calũniantiũ exhęredato/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0193
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG